У пошані до піонерів — лицем до молоді!

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5837

РІК LXXVII. Ч. 166. ВІВТОРОК, 15-го ВЕРЕСНЯ 1970 ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, SEPTEMBER 15, 1970 No.(166. VOL. LXXVII.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Понеділок, 14 вересня 1970

В АМЕРИЦІ

ВІЦЕ-ПРЕЗИДЕНТ СПІРО ЕҐНЮ почав минулого тижня виборчу кампанію, промовляючи в стейтах Іллиной, Вайомінг та Каліфорнії. Він виступає проти тих ліберальних сенаторів, які ведуть протиурядову політику, і які не хочуть допустити до того, щоб скасувати засаду сеньйорату при виборі Сенатських Комісій. Еґню назвав як протиурядових сенатора демократа з Аркенсо Дж. В. Фулбрайта та сенатора республіканця з Ню Йорку Чарлза Е. Ґуделла. Ґуделл був найменований на сенаторський пост губернатором Рокефеллером. Ґуделл заявив, що не бажає, щоб йому помагали у виборчій кампанії Президент і Віце-президент. І Еґню заявив, що не буде помагати йому.

ЦЬОГОРІЧНИЙ ПЕРЕПИС НАСЕЛЕННЯ показує, що число міст в ЗСА, які мають 100,000 або й більше населення збільшилося принаймні на 25 і становить 150. Та є' пять міст, населення яких від 1960 до 1970 року зменшилося до меншого числа, як 100,000. Ось ці міста: Кембрідж (Массачусетс), Дулут (Міннесота), Ніяґара Фоллс (Ню Йорк), Вічіта Фоллс (Тексас) і Ютика (Н. Й.). Остаточні числа з цьогорічного перепису відомі будуть аж коло 1-го грудня 1970 р. Найбільше міст, які „виросли" понад 100 тисяч населення є в Каліфорнії.

ОПИТУВАННЯ ВИЯВЛЯЮТЬ, що республіканці цього року можуть втратити коло 34 конґресменів. Аґенція д-ра Ґеллупа перевела опитування в справі висліду виборів до Палати Репрезентантів у непризидентських виборах, починаючи від 1946 року, і ствердила, що коли популярність Президента є більша, то число втрачених конґресменів урядовою партією є менше, а коли Президент втішається тільки малою популярністю, то його пратія втрачає більше число голосів. Ніксонова популярність тепер становить 56 відсотків опитуваних.

В СУБОТУ 12-ГО ВЕРЕСНЯ ВРАНЦІ після 7-ої години почався був землетрус в Каліфорнії, який спричинив те, що менші будинки хиталися в Лос Анджелесі. Гості на вищих поверхах в готелі Гілтон в долині міста з трудом могли стояти під час другої серії землетрусу. На скелі Ріхтера в університеті занотовано силу цього землетрусу між 4.5 і 6. Дерева місцями заблькували були автостраду. Звітували з деяких міст вибиті шиби та перерву електричного струму. Численні особи були затривожені, бо пам'ятали, що ще минулого року окультисти віщували, що частина Каліфорнії западеться в океан.

ГОЛОВА КРАЙОВОГО РЕСПУЛІКАНСЬКОГО Комітету Роджерс С. Б. Мортон твердить, що „архиліберальні" демократи своєю поведінкою заохочують екстремістів, бо займаються „небезпечною" ідеологією. Мортон відмовився на пресовій конференції назвати прізвища тих „архиліберальних" демократів, кажучи, що він не переводить поіменне голосування. Він повідомив про плян вести виборчу кампанію в численних стейтах в користь республіканських кандидатів. Мортон гадає, що американські виборці повинні найбільше цікавитися тепер „бомбуванням" в університетських кемпусах та тією „війною", які підривні елементи ведуть проти поліції.

У СВІТІ

В СССР ВИЙШОВ НА ВОЛЮ Юлій Даніель, після того, як пересидів 5 років у Владимрській в'язниці за 110 миль на північний схід від Москви, за „очорнювання Совєтського Союзу". Даніеля судили й засудили в лютому 1966 року за друкування на Заході перепачковуваних туди своїх творів під псевдонімом Ніколай Аржак. За ту саму провину засудили тоді разом із ним, на 7 років, Андрея Синявського. Дружину Даніеля, Лярису, арештували в серпні 1968 р. за вуличну демонстрацію у Москві в користь свого чоловіка; її заслали до Іркутської области в Сибірі. Даніелеві заборонили тепер поворот до Москви й призначили на місце замешкання Калуґу, за 100 миль від Москви. Синявський ще перебуває у в'язниці.

ДО СТОЛИЦІ ПІВДЕННОГО В'ЄТНАМУ САЙҐОНУ ПРИЛЕТІВ з Америки протестантський пастор д-р Карл МекІнтайр, організатор великої маніфестації у Вашинґтоні 3 жовтня ц. р. у користь війни проти комуністів у В'єтнамі. Він запросив на ту маніфестацію з промовами південно-в'єтнамського віце-президента Нґуєна Као Кі, президента Кореї Чунґ Гі Парка і пані Чіянґ Кай Шек з Вільного Китаю, але не відомо чи і хто з них прибуде до Вашинґтону. Сам південно-в'єтнамський амбасадор у Вашинґтоні відраджував таке Нґуєнові Као Кі, але той буцім-то бажає собі промовляти публічно у ЗСА.

У ВЕНЕЦІЇ В ІТАЛІЇ СТАЛАСЯ в минулу п'ятницю 11 вересня велика катастрофа: так звана повітряна труба, яка несподівано налетіла на те місто, підняла вгору наче сірник великий моторовий човен міської комунікації по каналах Венеції, і з величезною силою жбурнула ним у канал, де той човен затонув впродовж кількох секунд. З-посеред 60 подорожніх більше половини згинули, декого, що вилетіли з човна, виловлено з води. У місті було коло 200 поранених.

Д ОСТОЛИЦІ КАМБОДЖІ ПНОМПЕНЮ ПРИБУВ перший від 1965 р. американський амбасадор Еморі С. Свенк, професійний дипломат, знавець азійських відносин. Камбоджа зірвала за урядування князя Нородома Сіянука дипломатичні зв'язки з Америкою 1965 р., але новий уряд, який прийшов там до влади після перевороту проти Сіянука 18 березня ц. р., відновив з ЗСА нормальні взаємини.

Олександер Слободяник буде солістом на відкритті сезону Нюйоркської фільгармонії

Ню Йорк (Р.С.) — Світової слави „Ню Йорк Фільгармонік Оркестра" відкриває 1970-71 сезон великим добродійним концертом під дириґуванням Леонарда Бернштайна 22-го вересня у Лінкольн Сентер. У цьому концерті виступить як соліст молодий український піяніст зі Львова Олександер Слободяник. Запрошення Слободяника до участи у так престижевому концерті підкреслює його стаж як піяніста світового маштабу. Як відомо, Ол. Слободяник вже двічі відбув концертове турне по Америці із великим успіхом. Цього року він також виступить 4-го жовтня о год. 3-ій по полудні у залі Фільгармонії в Лінкольн Центрі в Ню Йорку.

Молоді Американці за Свободу починають протирадикальний хрестоносний похід

Гартфорд, Конн. — Тут відбулися збори молодих консервативних студентів, яких деяка преса називає „молодими контрреволюціонерами". Ціллю Молодих Американців за Свободу є припинити мирними засобами, а не за допомогою заворушень, виступи радикальних лівих, які змагають до знищення теперішньої демократичної республіканської форми влади в цій країні(В зборах взяли участь 500 делеґатів з різних місцевостей, навіть із Гаваїв. Наради відбувались у Гартфордськім університеті. Молоді Американці за Свободу нараджувалися над тим, яким способом перемогти лівих радикалів і підтримати консерватистів. Наради тривали чотири дні. Вирішили на початку шкільного року видати летючки з заявою про те, що їх бажанням є, щоб академічні школи працювали впродовж цілого року. Вони заявляють, що виступатимуть проти тих університетських адміністрацій, які спряють лівим радикальним студентам. Крайовий секретар організації цих консервативних студентів Роналд Ф. Р. Доксей заявив, що деякі університетські адміністрації іґнорують опінію більшости студентів і підтримують радикальних лібералів між студентами. Молоді Американці за Свободу старатимуться мати вплив на студентську пресу і самоврядування.

15-го вересня мав початися страйк автомобільних робітників

Дітройт. Миш. — Вночі з 14-го на 15-го вересня мав початися страйк автомобільних робітників, які згідно з пляном мали припинити працю у фабрикахДженерал Моторс Корпорації зараз по півночі. Цим разом спілка Об'єднані Автомобільні Робітники вирішили припинити працю тільки у фабриках Дженерал Моторс, внаслідок чого зі всіх 1,800,000 автомобільних робітників страйкують 700,000. Страйк мав початися тоді, коли б до 15-го вересня не прийшло до порозуміння в справі платень. Та голова Об'єднаних Автомобільних Робітників Лінард Вудсток заявив в неділю 13 вересня, що між домаганнями робітників і пропозиціями працедавця такі широкі розходження, що страйк неминучий. Віце - президент Корпорації Дженерал Моторс Ерл Бремблетт заявив, що домагання робітників такі високі, що не можна їх прийняти. Вони спочатку домагалися збільшення платні та всяких поліпшень, т.зв. „бенефітів", на 3 доляри від однієї години праці впродовж трирічного контракту. Тепер домагання робітників ще дуже високі, хоч вони зменшили початкові 3 доляри на 2.65 доляра, бо на стільки мала б бути збільшена платня від однієї години праці. Тепер пересічна заробітна платня за годину праці становить 4 доляри. Коли зачнеться страйк, то це буде сильний удар по економіці ЗСА, яка саме тепер почала була дещо поліпшуватися.

Президенти негритянських коледжів нарікають на президента Ніксона

Чикаґо, Іллиной. — Президенти 9-ох негритянських коледжів на конференції в цьому місті оскаржували Уряд президента Ніксона в тому, що він не дбає про коледжі, в яких навчаються негритянські студенти, і які находяться у фінансових клопотах. Президент Майлс коледжу в Бірмінґгемі д-р Лушіюс Г. Піттс твердив, що Уряд іґнорує ті навчальні інституції, в яких навчаються чорні студенти. Президенти академічних шкіл заявили, що масова урядова допомога негритянським коледжам допомогла б зменшити те напруження, яке заіснувало між чорними й білими, та скріпила б 109 негритянських шкіл. Президент Гарт коледжу в Атланті, Джорджія, д-р Вівіян Гендерсон казав, що Уряд поширює полум'я ненависти, що жевріє в серцях деяких чорних студентів. Коледжі для чорних студентів не мають доволі фінансів, щоб вести з успіхом свою працю. Уряд повинен прийти цим коледжам із допомогою. Це саме повинні зробити і приватні інституції.

ЗАСОБИ ОХОРОНИ ПРОТИ СХОПЛЮВАННЯ ЛІТАКІВ

Поміж різними засобами охорони проти схоплювання цивільних пасажирських літаків знаходиться також інструмент для виявлювання розривних матеріялів в багажі подорожніх та зброї в їхніх кишенях чи підручних клунках. На летовищі Гітров під Лондоном роблять експерименти власне з таким інструментом: пасажири й їх багаж переходять між двома високими на 6 стіп стовпами і коли в багажі є якісь металеві предмети, то відзивається алярмовий свист,

Ізраїль арештував 450 арабів — терористи знищили 3 літаки, затримали 50 закладників

Амман. — Ізраїльські власті арештували вночі з минулої суботи на неділю 13 вересня ц. р. 450 видатних арабських діячів в усіх містечках на окупованій ними колишній йорданській території по східньому боці Йордану. Офіційно називається, що „притримано" їх задля допитів про нібито їхні контакти з арабськими терористами, але насправді загальний погляд такий, що арештовано їх, щоб мати в їх особах „протизакладників" і могти так само шантажувати ними арабських терористів, як ці останні шантажують західні держави й Ізраїль схопленими з літаками пасажирів-„закладників". В минулу суботу 12 вересня арабські терористи вивели з трьох літаків, що їх схопили були над Европою і близьким Сходом — два американські й один швайцарський, всіх цивільних пасажирів — після чого здемолювали динамітом всі ті три машини збірної вартости 25.500.000 долярів. Терористи звільнили кругло 260 пасажирів і перевезли їх військовими вантажними автами під сильною ескортою да Амману, звідкіля групами перевезено їх на Кіпр, а відтіль уже до окремих місць призначення. Однак арабські терористи затримали ще 40-50 осіб, як „закладників"; докладного числа числа не подано, але між ними є залоги всіх тих трьох літаків і 23 жиди, що мають подвійне, американське й ізраїльське, громадянство, але також деякі американські дипломати, а також англійці, німці і швайцарці. До столиці Йорданії прибули з Ватикану єпископ Жан Родейн та з Німеччини Ганс Ірґен Вішнєвсі, що мав добрі контакти з арабами, але ані вони, ані представники Міжнародного Червоного Хреста дотепер не зуміли домовитися про звільнення всіх закладників. Британський уряд заявив, що він готов звільнити терористку Ляйлю Халед, як також швайцарський уряд готов звільнити трьох арабських терористів, які очікують суду. У Західній Німеччині перебувають у в'язниці також три араби і арабські партизани які схопили літаки, вимагають звільнення тих сімох, як теж звільнення певного, ближче ними не названого числа арабів, що сидять в ізраїльських в'язницях і кацетах. Хоча представник Міжнародного Червоного Хреста д-р Жак Фреймонд заявив у Женеві, що тепер окремі безпосередньо заінтересовані уряди повинні переговорювати з арабськими партизанами за звільнення їх громадян, проте речники ЗСА, Британії і Західньої Німеччини наполягають, що Міжнародний Червоний Хрест повинен надалі репрезентувати їх та що це було б тільки в інтересі арабських терористів, коли б названі західні держави вибреклися одностайного фронту й солідарної позиції. Зокрема західньо - німецький канцлер Віллі Брандт відкинув суґестію, щоб в Західній Німеччині звільнено трьох в'язнених там арабів в заміну за звільнення схоплених в літаках німецьких громадян. Британський міністер внутрішніх справ Реджіналд Мавдлінг продовжив розпорядок про притримання на поліційній станиці Ляілі Халед. Ізраїльські власті загрозили, що будуть карати смертю схоплених партизанів.

У Ню Йорку відкривається 25 сесія Генеральної Асамблеї ОН

Об'єднані Нації. — На 15 вересня ц.р. призначено формальне відкриття 25-ої з черги звичайної сесії Генеральної Асамблеї Об'єднаних Націй, але більшість голів держав і урядів прибудуть на урочисте відзначування 25-тиріччя Об'єднаних Націй, що триватиме цілий тиждень, почавши від 14 жовтня ц.р. Чартер Об'єднаних Націй' увійшов в життя 24 жовтня 1945 року. Передбачують, що на форумі Об'єднаних Націй виступлять з промовами президент Ніксон, британський прем'єр Едвард Гіт, совєтський прем'єр Алексєй Косиґін і багато інших президентів та прем'єрів. Об'єднані Нації нараховують тепер 126 членських держав. У зв'язку з приготуваннями до святкування 25-тиріччя ОН — голова спеціяльної Комісії, що її покликав був президент Ніксон для розгляду проблематики Об'єднаних Націй, колишній тамошній американський амбасадор за Д. Д. Айзенгавера, Генрі Кебот Ладж, проголосив звідомлення, в якому підкреслює дві найбільші хиби й слабості тієї міжнародної установи: невміння зберігати світовий мир та перетворення себе в пропаґандивну трибуну. Зокрема у тому звіті звернено увагу, що Об'єднані Нації виявились безсильними діяти в тих випадках, коли в будь-якому міжнародному конфлікті зударяються інтереси великодержав, як це дістється в справах Південної Азії та Близького Сходу. У зв'язку з масовим приїздом до Ню Йорку державних достойників з усього світу — федеральні й нюйоркські органи безпеки мають перед собою важке й трудне завдання заґарантувати всім отим гостям особисту безпеку. У 1960 році, коли до Ню Йорку приїхали були Нікіта Хрущов, Фідель Кастро, Тіто й інші лідери — 8,000 нюйоркських поліціянтів були відряджені до служби при ОН. Тепер президент Ніксон зажадав від Конґресу 1,650,000 дол. на спеціяльні видатки, пов'язані з охоронюванням цієї Сесії Ген. Асамблеї ОН.

Совєти боронять і виправдують Єгипет у справі пересування ракет

Москва. — Совєтський інформаційно-пропаґандивний апарат промовчував весь міжнародний заколот, що знявся довкола пересування в Єгипті доставлених туди совєтських протилетунських ракет в обширі Суезького каналу. Совєти обмежились були до передрукування в минулий понеділок в аґенції ТАСС-а єгипетського заперечення, наче б Єгипет порушив воєнне перемир'я, без власних коментарів. Аж у середу 9 вересня „Красная Армія' 'принесла статтю, в якій признається право Єгиптові пересувати під час воєнного перемир'я свої протилетунські ракети, щоб виминути загрозу збомбардування їх ізраїльським летунством, якщо ті ракетні позиції були б завжди на одному місці. Однак названий орган совєтських збройних сил твердить, що Єгипет не встановлював ніяких нових ракет та не порушив умов воєнного перемир'я, що його буде й надалі зберігати. Московська „Правда" закидає Ізраїлеві, що той „саботує" мирові зусилля, але американські коментатори переконані, що Совєтам залежить на замиренні на Близькому Сході й тому вони свідомо не роздувають факту, що Ізраїль перервав свою участь у мирових переговорах.

Проф. д-р В. Янів, ректор УВУ, на відвідинах в ЗСА

Проф. д-р Володимир Янів

Переобраний ректор Українського Вільного Університету проф. д-р Володимир Янів перебуває тепер на коротких відвідинах у З'єднаних Стейтах Америки і минулої п'ятниці, 11-го вересня, разом з дружиною пані Софією відвідав Український Народний Союз та „Свободу". Раніше проф. Янів побував у Канаді. Головною причиною і ціллю його відвідин на північно - американському континенті була участь у конґресі молоді: Центрального Союзу Українського Студенства в Монтреалі та Пластового Конґресу Другого і збору Конференції Українських Пластових Організацій в Торонті. Ректор УВУ в дальшому має на меті остаточно оформити комітети алюмнів УВУ, які почали вже творитись, та разом з ними підготовити відповідне відзначення 50-річчя УВУ на терені ЗСА і Канади з початком наступного року та закріпити пороблені вже раніше і нав'язати нові зв'язки з громадянством Канади і ЗСА та їх установами. Проф. д-р Володимир Янів інформував, що з нагоди 50-річчя УВУ ЦеСУС запляннував на 1971-ий рік студійний тиждень в Мюнхені, осідку УВУ, а УВУ зі свого боку відповідно зґармонізує черговий високошкільний курс українознавства, щоб обидві імпрези творили одну цілість. Комітети алюмнів УВУ вже заіснували в Монтреалі, Оттаві, Торонті і Вінніпеґу та заповіджено їх зустріч в Ню Йорку. Ці Комітети реєструють алюмнів УВУ та підготовляють місцеві свята з нагоди 50-річчя УВУ, які включатимуть прибуткові імпрези на цілі УВУ, як також панелю професорів і алюмнів УВУ з молоддю на актуальні студентські теми та з громадянством на теми сучасної виховної ситуації. Передбачається також відповідні виступи і конференції на американських і канадійських університетах.

Дрогобичани відбули свій III З'їзд на Союзівці

Союзівка. (І. Д.) — У днях 11, 12 і 13 вересня ц. р. Центральний Комітет Дрогобичан зорганізував III-ій З'їзд колишніх мешканців Дрогобицького повіту. Дня 11 вересня увечері відбулися наради Центрального Комітету і Ред. Колегії. В суботу пополудні о 2-ій годині, голова Центрального Комітету інж. В. Осередчук відкрив з'їзд. Після молитви вибрано ділову й почесну президію, номінаційну та резолюційну Комісії.. Ред І. Дурбак виголосив доповідь про завдання нашого реґіонального руху. Звіти виголосили, голова інж. Осередчук, секретар В. Колінко, скарбник Я. Ціханська, орг. референт дир. Ст. Сприниський, заст. голови Ред. Колеґії — ред. В. Верган, від Контрольної Комісії — М. Білас. Увечері в суботу відбувся бенкет. Тостмайстром був М. Курчак. Виголошено привіти від УККА, УНСоюзу, Провидіння, УРС, Самопомочі, Комісії Реґіональних Дослідів НТШ, Ради Представників Реґ. Комітетів, СУЖА, редакції „Свободи" і „Нар. Волі", Гол. Комітету Теребовлян, Об'єднання Прих. Державного Центру і ОбВУА, Т-ва за Патріярхат УКЦеркви. Під час бенкету відбулася мистецька програма, що нею керував Я. Климовський. Виступали: Галина Андреадіс, п. Язичинська, Квартет бандуристок, Радванський, Гавайський дует: В. Осередчук, Я. Пічкан. Потім відбувалася забава з танцями при звуках оркестри Союзівка під проводом І. Біскуп.

В неділю після Служби Божої, під час якої о. парох М. Горошко виголосив проповідь і привітав учасників з'їзду, відбулося продовження нарад. На пропозицію Голови Контрольної Комісії М. Біласа одноголосно схвалено абсолюторію. В імені Номінаційної Комісії д-р І.

Закінчення на стор. 4-ій

В Токіо відбудеться Конференція Світової Ліґи Антикомуністичної Молоді з участю українців

Сідней. — У днях від 15 до 20-го вересня включно в японській столиці відбудеться Конференція Світової Ліґи Антикомуністичної Молоді. СЛАМ, яка діє при ВАКЛ-Світовій Антикомуністичній Лізі. На заклик організаторів Конференції відгукнулась Спілка Української Молоді Австралії, яка заплянувала вислати до Японії найменше 15 делеґатів - сумівців. Оплата одного делеґата, за мандрівку літаком, коштує 300 дол., себто з значною знижкою, бо звичайно подорож з Австралії до Японії коштує майже одну тисячу дол. Краєва Управа СУМ в Австралії проголосила розпродаж „цеглинок" по 20 центів між громадянством, щоб таким шляхом допомогти фінансувати подорож української молодечої делеґації на Конференцію Світової Антикомуністичної Молоді в Токіо. Повідомлення про підготову до участи в тій Конференції було опубліковане в тижневику „Українська Думка" ч. 28-1970, що виходить у Сіднеї.

У Ню Йорку відбудеться масова українська політична маніфестація

Ню Йорк. — У неділю 27-го вересня, у великій залі „Мангеттен Сентер" при 311 Захід 34-та вулиця, о 2-ій г. дня відбудеться Всенародна протестаційна маніфестація у 20-річчя геройської смерти Головного Командира УПА ген.-хор. Тараса Чупринки — Романа Шухевича. Маніфестацію влаштовує Комітет Об'єднаних Американсько - Українських Організацій метрополії — Відділ УККА та Крайовий Ювілейний Комітет для відзначення 20-ліття смерти Героя новочасних Визвольних Змагань. З коротким зверненням виступатимуть американські і українські промовці. Запляновано також мистецька частина. Названа маніфестація буде завершенням усіх маніфестацій, що відбувались цього року з нагоди річниці смерти ген.-хор. Т. Чупринки в місцевостях східніх стейтів ЗСА. На маніфестацію запрошені представники американської преси, радіо й телевізії.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year $18.00; six months $9.50; three months $5.00. For UNA members monthly 65¢

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Занедбане законодавство

За п'ять тижнів перед листопадовими виборами Сенат раптом заметушився і голова його демократичної більшости Майкел Менсфілд проголосив програму нарад, які мають вестися зранку до ночі для полагодження до половини жовтня ц. р.24-ох законопроєктів. Всі вони перейшли вже через Палату Репрезентантів, але застрягли в Сенаті, який виявив дивну байдужність навіть до найповажніших, заторкнених у них проблем. Ось так ,наприклад, схвалений 18 вересня 1969 р. Додаток до Конституції про вибір президента Америки в загальному й безпосередньому голосуванні щойно через рік приходить під дебати Сенату. Від 19 січня ц. р. по 5 вересня тільки 6 законопроєктів перейшли обидві Палати Конґресу, були підписані Президентом і стали обов'язуючими законами; два проєкти ще взагалі не приділені до Комісій Сенату, чотири не перейшли через Комісії, один став законом всупереч „вето" Президента, а чотири „висять" на пленумі Сенату. Між неполагодженими справами є такі, як закон про боротьбу проти злочинства, встановлення мінімуму річного прибутку для родин, підвищення платностей з державної Суспільної Безпеки тощо.

Віце-президент Спіро Еґню розпочав передвиборчу кампанію в користь республіканських кандидатів гострою атакою проти існуючого 91-го Конґресу, назвавши його „бездіяльним". Він твердить, що відношення сил у Конґресі з більшістю демократів в Палаті Репрезентантів 244 — 191 і в Сенаті 57 — 43 повинно змінитися в користь республіканців. Слаба сторінка цього твердження в тому, що республіканці в Сенаті відзначилися такою самою балакучістю, що й демократи, — поважна частина республіканських сенаторів підтримували демократів у безплідній престижевій боротьбі за „примат" Сенату у вирішуванні справ закордонної політики, республіканці в Сенаті також не відзначилися законодатною ревністю.

Не відомо ще, чи Конґрес, зокрема Сенат, зможе надолужити за один місяць те, що занедбав за 20 місяців. Фактом є, що безконечні дебати над кандидатами до Найвищого Суду та політикою Президента у В'єтнамі забирали сенаторам час, потрібний для законодавства.

Правда насамперед

Коли точно 77 років тому, бо з датою 15-го вересня 1893-го року, появилося перше число „Свободи", то її основоположник і перший редактор о. Григорій Грушка вибрав для свого першого редакційного коментаря цитату зі Святого Письма: „Пізнайте правду, а правда визволить вас". Ці таки справді святі слова відносяться до всіх, до кожної людини, але вони зобов'язують, зокрема, тих, що їхнє слово доходить до більшої кількости людей, отже насамперед до того, що в Америці називають засобами масової інформації — преси, радіо, телевізії. Правда, перевірена й доказана правда мусить бути в основі кожної вістки, кожної інформації, кожної статті і кожного коментаря — і це становить найголовнішу засаду в усіх журналістичних кодексах етики, включно із схваленою кілька років тому етикою українського журналіста. Очевидно, що людина може помилитись, бо помилятись властиво людині, але виявлену суттєву помилку треба відважно направити, треба до неї признатись і її спростувати.

Кожний із нас, що має діло з совєтською пропаґандою і пресою, знає, яке враження та які почування викликають проголошувані там видумки і фальші. Читаємо в „Правді", „Известиях" чи іншій „Радянській Україні" вісті, репортажі чи коментарі про події в Америці, про які ми знаємо з точністю, і всі написані в тих совєтських повідомленнях пропаґандивні видумки викликають тільки згірдливу усмішку.

Не інакше може діятись і віце-верза, якщо б наші люди в Україні зустрілись з такими чи подібними видумками в нашій вільній пресі. Очевидно, що тільки дуже обмежена кількість вибраних і довірених комуністичних чиновників має доступ до цієї нашої преси, але вістки з неї передаються радіовисильнями, і коли появляється в нашій пресі якась неточність, то про неї запопадливо інформує совєтська преса, щоб нас дискредитувати перед нашим народом. Це з черги насуває цілком оправдану можливість, що деякі з таких повідомлень „із достовірних джерел" можуть легко походити власне з тих джерел, яким залежить на тому, щоб нас компромітувати і дискредитувати.

Висновок ясний :наша вільна українська преса, щоб могтмогти виконувати своє головне завдання та правдово інформувати своїх читачів, повинна з відповідною обережністю приймати і передавати всі ті вістки і повідомлення, що їх одержується за різними посередництвами та щодо правдивости яких можуть бути оправдані сумніви.

І. Вовчук

ТАКА ТАМ ІСТОРИЧНА НАУКА

(Репліка не історика)

(1)

В офіціозі Верховного Совєту СССР („Известия" з 1 серпня ц. р.) надруковано статтю: „Древняя Русь и Европа". Академік А. Сказкін і доктор історичних наук Л. Бескровний, що підписалися під нею, обурені з виступу проф. О. Пріцака на сторінках гарвардського журналу „Критика". За що? В критичних заувагах про книжку „Внешняя политика Древней Руси", яку написав В. Пашуто (доктор історичних наук), проф. О. Пріцак вказав на науково необґрунтовані і неправдиві твердження автора книги, зумовлені її політичною тенденційністю.

Автори статті, вміщеної в „Известиях", обороняючи книгу В. Пашута, твердять, що „тема книги в науці нова, але виникла вона закономірно". Якось незвично і дивно чути про закономірність теми, але в імперії все закономірно. Встановлює її і визначає всевладний ЦК КПСС. Треба щось довести, звідтіля спускають директиву вченим, і вони працюють. Якщо „тема виникла закономірно", то видко зайшла потреба в політиці ЦК ту тему розробити, щоб улегшити політику. Закономірність теми автори бачать в тому, що „після того, як акад. В. Д. Греков зробив Київську Русь здобутком (в тексті „достоянием") нашої науки, радянські історики (критично використовуючи спадщину дворянсько-буржуазних вчених) дбайливо вивчали її міжнародні зв'язки".

Вчені мужі (академік і доктор історичних наук) не вповні вияснили закономірність виникнення теми про міжнародні зв'язки Київської Руси. Тому виникають до них такі питання: 1. За яким правом акад. Б. Греков зробив Київську Русь, на території якої пізніше формувалась Українська Держава, „здобутком нашої", цебто московської, науки? 2. Чому і за яким правом історію Київської Руси, її міжнародні зносини вивчають совєтські вчені (чому не українські) в Москві, а не в Києві? 3. Чому це давню історію українського народу (Київської Руси) досліджують не вчені Української Академії Наук, а оті „наші", як пишуть автори? 4. Є УАН чи її немає, а є лише вивіска? Хоч в Україні і є УАН, але її членам не вільно досліджувати історії свого народу, це за них роблять учені з Москви.

На поставлені „чому" моя відповідь така. Загарбавши територію Київської Руси-України, Москва намагається нівелювати духові надбання поневоленої нації, в першу чергу історію українського народу. Нинішня нівеляція робиться за старими звичаями, притаманними московській деспотії. Про те російський вчений Г. Федотов писав:

„Знімається ввесь верхній шар населення і виводиться до Москви, заміняючи привезеними і чужими людьми. Без залишку викорінюються всі місцеві особливості і традиції — з тим, щоб у пам'яті народу не лишилось героїчних леґенд минулого".

Так творилась з Руси України Московія, яку Г. Федотов окреслює як „одноманітну територію централізованої влади: природну передумову для деспотизму". (Г. П. Федотов — „Новий град" стор. 147).

В наші часи на вимогу уряду, тоді очолюваного Сталіним, а він вважався неперевершеним знавцем у всіх науках, акад. Б. Греков привласнює історію Київської Руси, щоб зробити з неї історію „нашої країни" — Росії. В. Пашуто в своїй книзі продовжує те замовлення. Виконав він його дбайливо. Його книга про зовнішню політику Київської Руси дуже добре виготовлена, гарно видана; в ній багата бібліографія і все, що потрібне для академічного видання. Зрозуміло, бо книгу призначено для наукового експорту, щоб дезорієнтувати „буржуазний світ". Переробка на московський лад всього у світі є основним у програмових заложеннях большевизму, нинішньої фази московської деспотії. В книзі, про яку мовиться, досліджувались зв'язки з зовнішнім світом Київської Руси, а книга вийшла під заголовком „Внешняя политика Древней Руси".

Підмінивши Київську Русь на „древнюю", В. Пашуто з допомогою „наукових" маніпуляцій фактами з історії доводить, яку велику ролю відігравала його Русь у „формуванні політичної картини середньовічної Европи".

А автори згаданої статті в „Известиях" (академік і доктор історичних наук) роблять висновок, очевидно ж „закономірний": „Це був важливий етап в історії нашої країни". А якої саме догадатись не важко — Московської імперії, що існує нині під вивіскою СССР.

У книзі багато говориться про те, як ота Русь, про яку пише автор, вийшовши в світ, на міжнародну арену, мала великий вплив на політичний уклад світу. Завдяки їй, а її у автора наслідує Русь „советская", укладались стійкі міжнародні союзи. Для чого? Таж треба було стримувати експансіоністські стремління норманів, Візантії, Німеччини і, найголовніше, панства (як писалася книга ще не було договору з Німеччиною в серпні ц. р., і відносини з Римом ще не були такими, як є нині).

У боротьбі проти отих експансій встановлювалось кордони і оформлювалось довговічні союзи, в яких Русь відігравала велику, вирішальну ролю. Вона всіх боронила, а це мало велике значення і для кавказьких і для балканських земель та й для народів Східньої Европи та Прибалтики, навіть для арабського світу. І завдання виконане. „Науково" доведено закономірність кордонів большевицької імперії. Не большевицька Росія встановила теперішні кордони імперії, і не за династії Романових, ні. В книзі проведено думку, що нинішні кордони большевицької імперії на заході і на південному сході зарисувалися ще за стародавньої Руси, сучасні кордони, мовляв, історично закономірні, їх бо стародавня Русь буцімто обороняла від експансій. Спритно зроблено. Тільки що спільного має така робота з дійсною історичною наукою?

(Закінчення буде).

І. Смолій

СВІТ І НАШІ СВІТИКИ

Вдумлива замітка читача Я. В. в ч. 157 „Свободи" про видання реґіональних збірників та взагалі про реґіональні організації заслуговує на окрему увагу. Справді бо реґіональний рух став сьогодні домінуючим в діяльності еміґрації. Сторінки преси рясніють оголошеннями, закликами управ реґіональних товариств, а їхні секретарі, наче колишні волосні війти, б'ють невтомно свої печатки на щораз частіші послання до краян.

Тут і там льокальний патріотизм набрав мало не шовіністичного посмаку. Появилися гейби расові тенденції, турбота за чистоту раси. Хто ж, наприклад, гуцул?

Не тот гуцул, не тот гуцул,
Що погуцулився,
А тот гуцул, а тот гуцул,
Що в горах родився!

Виходить, що якщо ти колись і мочив ноги в Черемоші, з тієї рації тебе до того гордого роду ще не приймуть. І не чванься, що знаєш, що таке бриндзя, бо за Польщі кожен бриндзю бив. Хіба треба буде вдатися до гуцульського антрополога. Ростислава Єндика, щоб той під реґіт Арідника розглянув твої расові прикмети, виміри черепа і інші атрибути правдивого гуцула. Легше попасти в бойки, ті всіх горнуть до себе.

Невідомо, які ще граничні спори виринуть між тими всіми племенами і чи котре не захоче домагатися навіть чартеру Об'єднаних Націй, але одне ясне: десь, на якійсь точці прекрасний задум ініціяторів реґіонального руху підмінено пародією, за світлом прийшли тіні.

Найперше, ніде правди діти, реґіональний рух відсунув на задній плян чи не єдину, побіч Кубані, нашу реґіональну одиницю, Лемківщину, репрезентація якої на еміґрації необхідна. Серед метушні довкола збірників, з'їздів, зустрічей якось уже не стало ні сили ні часу на наш загальний, одностайний виступ в обороні зруйнованої частини нашої землі, з її найбільш видержливим і вірним племенем, лемками, з її прекрасними культурними пам'ятками. Послаб наш голос протесту і принципового непогодження з утратою тієї землі, і нікому подумати про можливості допомоги тим, які вернулися на ті землі.

Далі, у всенаціональному маштабі еміґраційний реґіональний рух виявився явищем провінційним, дрібним. За золотим Поділлям лежить з цього погляду непочата цілина, лежить плюндрована півстоліття вся Україна. За винятком небагатьох спогадів і публікації літературної спадщини окремих письменників, нічого тут не зроблено, щоб донести нащадкам інформацію про культурні центри в містах і областях, про визначних людей, про організації й товариства. Навіть про таку національну катастрофу, як голод 1933 року, не складено солідншої Білої Книги, хоча тисячі живих свідків цього ґеноциду між нами.

У контрасті, вже мало не кожне галицьке містечко описало свою історію і далі плянують писати, хоча деколи нема вже й про що. На тісній і пісній еміґраційній нивці щораз нові реґіональні новорости мають тенденцію забирати неспівмірно багато місця і, запускаючи цупкі корінці реґіонального сантименту, витягати з цієї нивки рештки соків. „Якщо розглянути цю справу, — завважує читач Я. В., — під числом реальним, а не емоційним кутом зору, то практична користь видання альманахів, мабуть, ледве чи оправдує ці висококоштовні видання".

Може не так шкода тих кілька долярів, жертвуваних на видання якогось збірника, бо жертвувані вони переважно в хвилину піднесення ... чарок на земляцьких зустрічах і в іншому випадку пішли б на чергову пляшку „скача". Люди, що збирають на національний податок, на ФондКУ чи Енциклопедію Українознавства, такої настроєвої обстанови для збірки само собою не створять і тих долярів не зберуть.

Лихо в тому, що ті доляри зміцнюють видавничий фонд якогось реґіонального товариства настільки, що в його управи родяться грандіозні пляни видання серії збірників, періодичних видань. У вислідi маємо щораз нові видання з передруком відомих інформацій, з описом навіть фавни і фльори даного району. Бракує, очевидно, матеріялів, тож ідуть гарячі заклики до відомих науковців, ближчих краян, щоб допомогли, щоб „щось написали". Встоюватись проти умовлювань годі, тож появляються спроби історичних студій про дану місцевість, спроби без доступу до архівів, безвиглядні. Появляються такі ж неповні й непевні екскурси мовознавців у діялектичні питоменності даної области, появляються спогади, що їх потім завзято спростовують очевидці, бо пам'ять людська — річ химерна.

А тим часом в архівах центральних організацій лежать неопубліковані поважні студії з різних ділянок, а тим часом заклик Об'єднання Письменників Літератури для Дітей і Молоді допомогти реалізувати видання юнацької літератури пролунав у порожнечу. А тим часом відходять від нас останні представники першої української еміґрації на цій землі, і нікому записати їх історії, їх досвіду. Нікому попрацювати над повною історією нашого поселення на землі Вашинґтона. Нікому зайнятися україникою в Конґресовій бібліотеці, де лежать неописані, непрослiджені рідкісні наші видання, сьогодні вже зотлілі, призначені на смітник.

Кругом нас світ широкий світ, повний великих можливостей. Світ вимогливий щодо знання, праці, витривалости і засобів. Багато простіше і, очевидно, приємніше нам замкнутися в своєму малому світику, послухати співанок і діялектом писаних гуморесок, ще й у виконанні передових мистців слова, щоб у нікого не було сумніву, що це — культурна імпреза. А тим часом, коли батьки розкошуються спогадами минулого, поринувши в нього з головою (і ногами під звуки відомої оркестри). Їхні діти десь на фестивалі наркоманів. А коли вже з батьками ,то стоять збоку, дивляться, слухають і дивуються. Виходить ясно, що земля їхніх батьків населена якимись ірокезами, могіканами, кожне з своєю ношею, своїм діялектом. Очевидно, що тим племенам важко було об'єднатися , щоб створити одну державу, тож вони опинилися під ногами наїзника з вищою культурою ...

На тому тлі ще яскравішою стає необхідність ініціювати нові акції типу побудови пам'ятника Т. Шевченка у Вашинґтоні, які б змушували нас думати, відчувати й діяти, як один великий еміґраційний масив, про який з гордістю могла б згадувати наша молодь, як тоді, коли тисячними масами, на подив приятелів і неприховану лють ворогів, ішла під праорами своєї Батьківщини попри Білий Дім, по вулицях столиці світу. Такою великою акцією є розбудова осередку Українських Студій при Гарвардському університеті, і її поновити та посилити необхідно, включаючи сюди, зокрема, молодь, бо тут вона знайде найкращий доказ нашої національної повноцінности й культурної вагомости. Такою є сьогодні, на жаль загрозливо сповільнене із-за браку матеріяльних засобів і співробітників, розпочате колись з таким ентузіязмом, завершення видання гаслової Енциклопедії Українознавства. Такою є акція за патріярхальний устрій наших Церков.

Кругом нас проходять десятки конвенцій, конґресів великих, впливових організацій, які вирішують інколи хід світової політики. Кругом нас цікаві з'їзди вчених, малярів, письменників, різних професіоналів. Оце той світ, у який нам треба входити, на який треба рівнятися, щоб не потонути в провінційності і здрібнінні.

ГОЛОС ЧИТАЧА

„ГОВОРЯТЬ ПРО СВОЇ НЕДУГИ ТА ЗАРОБІТКИ . . ."

Пані Софія Наумович у своєму репортажі п. н. „З життя студентів в УВУ і поза ним" („Свобода" з 2-го вересня 1970 року) описує з великим захопленням музичний вечір — чи, як авторка називає — концертик в домі мюнхенської співачки пан. Катрусі Колянківської. Крім господині виступали ще там панове Стромецький і Шуль.

На той вечір, крім невеликого гурта професорів і старших студентів УВУ, запрошено також кількох канадійських українців, що подорожували по Европі. Авторка подає також і їх прізвища.

Закінчує пані Софія Наумович свій допис висловленою думкою канадійських гостей про той вечір:

„В поворотній дорозі наші „канадійці" сказали, що цей вечір вони запам'ятають на все життя, бо досі у Канаді „вони нічого подібного не чули і не бачили". Далі наводить авторка їхні власні вислови: „Коли й посходяться у чиїйсь хаті люди, то єдина їхня розвага — сидіти за столом, споживати надто кальорійні харчі й говорити про свої недуги та заробітки".

З того виходить, що в Канаді живуть такі малокультурні люди, які тільки об'їдаються, а при тому розважаються розмовою навперемінку про свої хвороби і заробітки. Можливо, що таке діється в тих кругах, в яких ті туристи обертаються.

Не стаю в обороні наших милих сусідів, одначе з власного досвіду знаю, що так зле ще не є в Канаді.

Шановна авторка і зовсім непотрібно вмістила це як аксіому в своєму дописі, взявши за добру монету розповідь тих туристів, — які, як каже мудре прислів'я — „передали куті меду".

Зенон Стефанів
Нюарк, Н. Дж.

Виборці проти скрайніх кандидатів

Літтел Рак, Аркенсо. — В цьогорічних правиборах колишній губернатор стейту Аркенсо Орвел Е. Фобус старався про номінацію на пост губернатора, кандидуючи проти демократа Дейла Бамперса, але програв правибори, бо Бамперс на основі тимчасового обрахунку голосів дістав 220,348 голосів, а Фобус тільки 161,715. Чотири роки тому Фобус був дуже популярний в стейті, він був проти расового об'єднання шкіл і проти скасування расових обмежень чорного населення. Цього року він підтримує свою давню програму, але програв правибори і не зможе грати важливішої ролі в політиці. На Флориді республіканці не сприйняли політичної програми судді Дж. Гаролда Карсвелла, який старався здобути номінацію на кандидата на сенатора. Його переміг республіканець конгресмен Вілліям С. Крамер, який дістав 105,000 голосів, а Карсвелл — 64,771.

Антін Рубінець

ОЛЕКСАНДЕР ДЮМА ПРО РОСІЮ

(4)

Через три тижні ялиці на прогалині стояли так густо та прямісінько, наче й виросли там. Контролер прийшов, подивився, пішов до подальшого лісу, оглянув галявину, де дерева позрубувано, і забрався, переконаний, що чутка була неправдива. Незабаром мене підвищили в чині і перевели до Саратова.

— Чи ви все ще маєте такі світлі помисли?

— Ах, ви хочете забагато знати за один день, — відповів він, прижмуривши одно око та підсміхаючись хитро, як це роблять московські бюрократи. — Я розповів вам, як становий робить свою роботу, а я ж вже не становий. То ви краще попитайте у станового, коли хочете щось почути про його роботу в моєму чині — І, трохи помовчавши, додав: — Усі мужики страшні злодюги! Коли б я не був хитріший, ніж вони, ті кріпаки, що позрубували дерева, були б обциганили мене на дві тисячі рублів!

Автор забажав відвідати петербурзьку тюрму. Начальник тюрми не лише згодився, але й дав йому штабового офіцера, як товмача. Відвідали тюрму на Вознесенському проспекті.

В першій камері, яку відчинив тюремник, на вузенькій лавці, що правила також за ліжко, сидів припнятий на ланцюгу, впущеному в мур, невеликий засушений чоловік, із жевріючими очима, довгою бородою; його голова ззаду була виголена, по боках підстрижена. Глянув на прихожих і спитав офіцера: „Так це сьогодні? А я гадав, що це завтра". — „Так, завтра, — відповів офіцер, — але цей пан, що відвідує тюрму, дасть вам дві копійки на чарку горілки, якщо розкажете йому, чого вас засилають на Сибір". — „Він не мусить платити мені за те. Я вже зізнавав у суді, то скажу цьому панові те, що вже говорив. Справа дуже проста й не забере багато часу"

„Отож, пане, — звернувся в'язень до Дюма, — у мене є жінка та четверо дітей. Саме як ми з'їли останню скибку хліба, ввійшов становий і сказав, що наш імператор потребує грошей на війну, тож мушу негайно заплатити податок за півроку, один рубель і 75 копійок. Я заявив становому, що нічогісінько в нашій хаті немає, всі ми напівголі, тож просив, щоб почекав. „ Імператор, не може чекати!" — відповів становий. — „ Боженьку! Що ж мені діяти?" — скрикнув я та й заломив руки з розпуки. — „Я знаю, що з тобою зробити. Литиму воду на твою голову, крапля за краплею, аж поки не заплатиш!" — „Ви можете вбити мене, та що воно поможе? Ви все таки не дістанете грошей, а моя жінка й діти загинуть." — „Дітоньки, припадайте на колінця, — заридала жінка, — та благайте пана станового, хай підожде. Може татові вдасться знайти якусь роботу, то заплатить податок".

— Але, — перебив Дюма, сподіваючись, що офіцер притакне йому, — я думав, що поміщик зобов'язаний законом дати кріпакові трохи поля, щоб щось засіяв і щоб його худоба паслася на громадському пасовищі.

— Так, — відповів офіцер, — якщо цей поміщик сам має землю. Одначе маємо також бідних панів, які взагалі не мають землі. Тоді вони здають у найми своїх кріпаків як робітників. Таке власне приключилося з оцим чоловіком. Розповідай далі, чоловіче, — додав офіцер, звертаючись до в'язня.

— Так що ж? Становий не хотів і слухати, схопив мене за обшивку, щоб відіслати в тюрму. „Підождіть,— кажу йому, — то я радше піду в найми тягати судна на Волзі. Зароблю п'ять або шість рублів, то буде досить на податок і ще залишиться дещо, щоб розділити між моїм паном, жінкою та дітками". Слухай, — каже він, — дам тобі тиждень часу, щоб міг заплатити. А коли не зможеш роздобути гроші до того часу, то не тільки тебе вкину в тюрму, але й твою жінку та дітей!" — Бачу, сокира лежить за піччю, і мене так і тягне схопити її та й розгаратати його череп. Я міг зробити це, але на його щастя він забрався. Поцілував я жінку, розпрощався з дітьми і, як йшов селом, просив людей, щоб піклувалися про них, бо мені забере два дні походити по канцеляріях і ще два дні, щоб вернутися, то за той час вони можуть повмирати з голоду. Може мене й узагалі не відпустять додому, то наймуся на Волгу. Плакав я гірко, ступаючи важко які дві-три години.

Наздогнав мене чоловік із нашого села. Онисимом звався, їхав візком. Спитав, куди це я так поспішаю. Розповів я йому все. „Як це дивно склалося, — повідає Онисим, — бо я їду, щоб купити горілки за рубля сімдесят п'ять копійок. Наллє шинкар повнісіньку оцю бочівку", — і погладив її так любенько. Я зідхнув тяжко. — „Що з тобою?" — питає. „Та я так подумав собі, щоб ти не купував горілки, а позичив мені тих рубля сімдесят п'ать,то не потребував би я продавати себе і моя сім'я врятувалася б" — „А як же я можу знати, що ти віддаси? Та ж ти такий бідний" — „Присягаюся тобі, житиму самим хлібом і водою!" — „Ні, краще я таки куплю горілку. Що найбільше можу вчинити для тебе — підвезу до міста".

— Чортяка спокусив мене, пане. Якась червона мряка насунула мені на очі. Я сів при дорозі, а то був би звалився з ніг. — „Бачиш, — повідає Онисим, — та ти не годен далі кроку ступити. Сідай, а як куплю горілки, дам тобі напитися, воно тебе розігріє". Я сів. Але, як я так сидів при дорозі, мої пальці схопили камінь, і я держав його в долоні.

Їдемо лісом, смеркається. Мені здавалося, що наче бачу себе прив'язаного до судна, наче тягну його горі рікою, чую, як мої діти просять „тато, хліба!" і увесь час, наче щоб мене ще більше і більше підбадьорити, Онисом підспівує собі, які то гарні речі привезе своїй милій з міста. Я ввесь час держу камінь у руці — присягаюся, мої пальці певно відбились на камені, та — наразі із усієї сили вдарив я Онисима в потилицю. Він зігнувся вперед, ізсунувся між ноги коням. Зірвався я, затяг його в ліс. У гаманці було більше грошей, але я взяв лише рубель і сімдесят п'ять копійок.

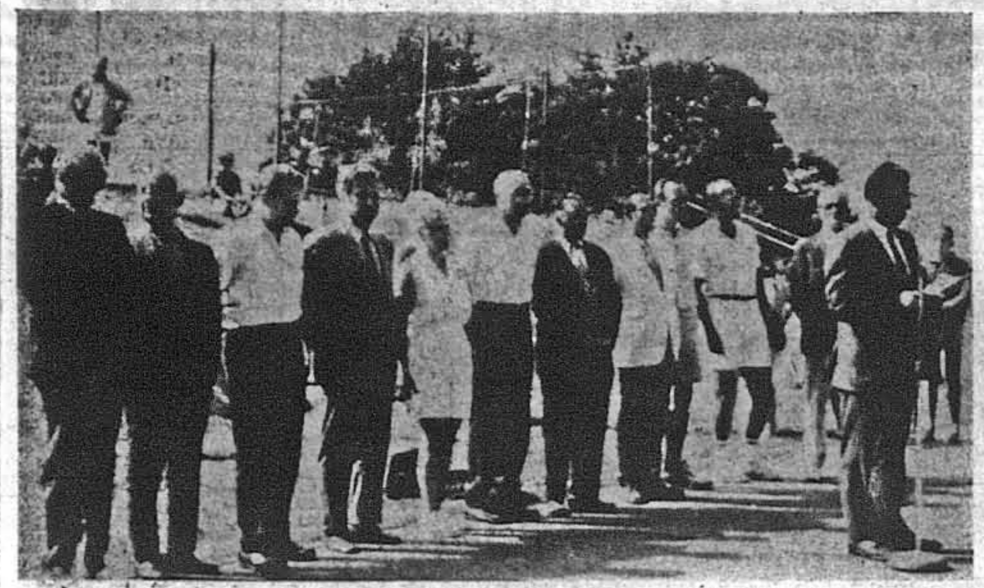
— Пригнав я додому, не озираючись, кажу жінці, що позичив гроші в одного чоловіка, вдаю веселого. Раненько, як лише стало світати, збудив я станового, заплатив йому, дістав від нього квитанцію. Вернувся в хату, жінка весела, стала обнімати мене, але сумно було мені на серці.

Увечері того ж дня мене арештували. Я думав, що вбив Онисима, та я лише приголомшив його. Опритомнівши, пішов простісінько на поліцію та й розказав усе. В тюрмі держали мене п'ять років без переслухання. Коли ж нарешті став я перед суддями, розповів їм усе. Сподівався, що мене засудять на смерть, та що я признався до вини, пощадили, а тепер пошлють на каторжні роботи добувати мідь у шахтах. Там ніхто не виживає довго.

(Продовження буде)

СПОРТ

Редагує В. Сохан

На святочному відкритті тенісових і плавацьких першостей УСЦАК промовляє її голова інж. Володимир Кізима

Два плаваки і два тенісисти складають обіт від імені учасників першостей УСЦАК

Тенісисти і плаваки зібрані за таблицями із назвами своїх клюбів на відкритті першостей УСЦАК, присвячених 30-літтю УККА і пам'яті ген.-хор. Тараса Чупринки, Гол. Командира УПА

ВИСЛІДИ ТЕНІСОВИХ ПЕРШОСТЕЙ УСЦАК 1970 Р.

(Союзівка, 5-го, 6-го і 7-го вересня 1970 року)

ЧОЛОВІКИ

Елімінації:

Тарас Боднарчук — Юрій Вальчук 6:2, 6:2
Юрій Король — Петро Кордуба 6:1, 6:0
Володимир Матківський — Олег Луців 6:2, 6:2
Юрій Петрикевич — Мирон Самійло 7:5, 6:3
Андрій Пацук — Володимир Дзівак, воковер
Юрій Кап — Ігор Бойчук, воковер
Мирон Магмет — Володимир Гирич 6:1, 6:0
Ростислав Смаль — Роман Галушка 6:2, 6:4
Богдан Копистянський — Остап Михайлюк 4:6, 6:2, 6:4
Іван Шваник — Олег Черняхівський 6:2, 6:2
Аскольд Мосійчук — Володимир Литвин 6:2, 6:1
Юрій Витанович — Ярема Ракочий 6:1, 6:2
Роман Вірщук — Андрій Качала 6:0, 6:0
Марко Лучковський — Ігор Сохан 7:5, 6:2
Володимир Роговський — Олег Чумак 6:0, 6:0
Олександер Коваль — Юрій Голюка 6:1, 6:2
Михайло Михаськів — Андрій Грушкевич 6:0, 6:0
Роман Олинець — Павло Чумак 6:1, 6:1
Юрій Грабець — Богдан Сірий 3:6, 6:4, 6:4
Богдан Бурачинський — Юрій Карапінка 6:4, 6:4
Ярослав Филоненко — Ігор Зубаль 4:6, 8:6, 6:1
Зенон Маркевич — Мирон Біляк, воковер
Теофіль Кулик — Марко Душник 6:2, 11:13, 6:3
Євген Колянківський — Юрій Чапельський 6:2, 6:3
Ігор Луків — Богдан Домарадзький 6:3, 6:2

Перший круг:

Михайло Шиян — Тарас Боднарчук 6:1, 6:4
Юрій Король — Володимир Матківський 6:1, 6:1
Лев Воробкевич — Юрій Петрикевич 6:3, 6:2
Юрій Кап — Андрій Пащук 6:2, 4:6, 6:3
Зенон Матківський — Мирон Магмет 6:0, 6:1
Ростислав Смаль — Богдан Копистянський 6:1, 6:0
Олександер Олинець — Іван Шваник 6:2, 6:0
Аскольд Мосійчук — Юрій Витанович 6:1, 6:2
Зенон Снилик — Роман Вірщук 6:2, 3:6, 6:4
Марко Лучковський — Володимир Роговський 6:0, 6:2
Іван Дурбак — Олександер Коваль 6:2, 6:1
Михайло Михаськів — Роман Олинець 6:0, 6:1
Юрій Савчак — Юрій Грабець 6:1, 6:0
Богдан Бурачинський — Ярослав Филоненко 6:2, 6:2
Зенон Маркевич — Теофіль Кулик 6:2, 6:3
Євген Колянківський — Ігор Луків 6:1, 8:6

Другий круг:

Юрій Король — Михайло Шиян, воковер
Лев Воробкевич — Юрій Кап 6:4, 6:3
Зенон Матківський — Ростислав Смаль, воковер
Олександер Олинець — Аскольд Мосійчук 6:2, 2:6, 6:1
Марко Лучковський — Зенон Снилик 6:2, 10:8
Іван Дурбак — Михайло Михаськів 9:11, 6:1, 9:7
Юрій Савчак — Богдан Бурачинський 6:1, 6:2
Зенон Маркевич — Євген Колянківський 10:8, 6:2

Чвертьфінали:

Лев Воробкевич — Юрій Король 3:6, 6:3, 8:6
Зенон Матківський — Олександер Олинець 6:2, 1:6, 6:1
Іван Дурбак — Марко Лучковський 7:5, 6:0
Юрій Савчак — Зенон Маркевич 6:4, 6:2

Півфінали:

Зенон Матківський — Лев Воробкевич 6:3, 8:6
Іван Дурбак — Юрій Савчак 6:1, 6:4

Фінал:

Іван Дурбак — Зенон Матківський 6:3, 6:4

ЖІНКИ

Елімінації:

Ліда Базар — Ірина Шагала 6:0, 6:0
Рома Муращук — Ярослава Павлічка, воковер
Марта Горна — Марія Павлічка 8:6, 6:0

Перший круг:

Ірина Купчинська — Анна Михайлюк 6:1, 6:4
Ліда Базар — Дзвінка Ленець 1:6, 6:4, 9:7
Христя Карпевич — Ала Мосійчук 6:0, 6:1
Євгенія Білянська — Роксоляна Сорочко 6:0, 6:4
Філіс Король — Марія Душник 6:1, 6:1
Рома Муращук — Рома Салдан 6:2, 6:2
Ірина Стецик — Марта Горна 6:0, 6:1
Іванка Шиян — Надя Матківська 6:1, 6:0

Чвертьфінали:

Ірина Купчинська — Ліда Базар 6:2, 6:3
Євгенія Білянська — Христя Карпевич 6:0, 6:1
Філіс Король — Рома Муращук 6:1, 6:0
Ірина Стецик — Іванка Шиян 6:1, 6:1

Півфінали:

Євгенія Білянська — Ірина Купчинська 6:2, 6:4
Філіс Король — Ірина Стецик 6:2, 6:3

Фінал:

Філіс Король — Євгенія Білянська 6:3, 6:0

СЕНЬЙОРИ

Елімінації:

Осип Жидяк — Андрій Гончаренко 6:0, 6:1
Ярослав Рожанковський — Іван Павлічка 7:5, 6:1
Віктор Герлинський — Володимир Ленець 6:1, 6:2
Богдан Стопницький — Йосип Лисогір 6:0, 6:0
Роман Рак — Осип Гайський 6:3, 6:3
Роман Ракочий — Юрій Храневич 6:1, 6:2
Борис Кучинський — Семен Палюх 6:0, 6:2

Чвертьфінали:

Володимир Гук — Осип Жидяк 6:2, 7:5
Віктор Герлинський — Ярослав Рожанковський 6:2, 6:1
Богдан Стопницький — Роман Рак 6:1, 6:1
Борис Кучинський — Роман Ракочий 6:3, 6:0

Півфінали:

Віктор Герлинський — Володимир Гук 6:2, 6:3
Богдан Стопницький — Борис Кучинський 6:2, 6:2

Фінал:

Богдан Стопницький — Віктор Герлинський 6:3, 4:6, 6:4

ЮНАКИ 16-18 РОКІВ

Перший круг:

Андрій Ленець — Роман Жовнірович 6:1, 6:3
Роман Ракочий мол. — Андрій Бурачинський 6:4, 6:3
Данило Прончик — Андрій Джуль 6:4, 3:6, 6:2
Юрій Стецик — Дам'ян Лучковський 6:4, 6:1
Юрій Глоба — Ростислав Салдан 4:6, 6:3, 6:1
Ігор Мерещак — Андрій Скаб 6:2, 9:7

Чвертьфінали:

Андрій Ленець — Тарас Мицик 3:6, 6:2, 6:3
Роман Ракочий мол — Данило Прончик 9:7, 6:3
Олександер Палюх — Юрій Стецик 6:2, 6:0
Юрій Глоба — Ігор Мерещак 6:1, 6:3

Півфінали:

Роман Ракочий мол. — Андрій Ленець 6:3, 6:3
Олександер Палюх — Юрій Глоба 6:1, 6:4

Фінал:

Олександер Палюх — Роман Ракочий мол. 3:6, 6:1, 6:2

ЮНАЧКИ

Діяна Целевич — Ірина Макарик, воковер
Анетка Харук — Анна Жидяк 6:0, 6:2

Фінал:
Анетка Харук — Діяна Целевич 6:0, 6:3

ЮНАКИ 13-16 РОКІВ

Елімінації:

Юрій Джуль — Іван Лепкалюк 6:0, 6:1
Андрій Олексів — Юрій Куріца 6:4, 3:6, 6:3

Півфінали:

Юрій Фалинський — Юрій Джуль 6:4, 6:1
Олег Галушка — Андрій Олексів 8:6, 8:6

Фінал:

Юрій Фалинський — Олег Галушка 6:0, 6:3

ХЛОПЦІ 10-13 РОКІВ

Перший круг:

Роман Купчинський — Олександер Ходолій 6:3, 6:1
Юрій Михайлюк — Олег Сохан 6:0, 6:1
Юрій Гончаренко — Роман Осьмак, воковер
Григорій Жидяк — Андрій Целевич 6:0, 6:0

Півфінали:

Роман Купчинський — Юрій Михайлюк 8:6, 6:3
Григорій Жидяк — Юрій Гончаренко 6:0, 6:0

Фінал:

Роман Купчинський — Григорій Жидяк 6:1, 1:6, 6:1

ПРОВІД ТА КОМІСІЯ ТЕНІСОВИХ ЗМАГАНЬ УСЦАК

Провідник змагань та головний суддя — інж. Богдан Рак
Заступник провідника змагань — інж. Роман Ракочий
Заступник провідника змагань і реф. преси — Вол. Сохан
Містоголова УСЦАК — інж. Володимир Кізима
Господар змагань — інж. Петро Шиприкевич
Скарбник змагань — інж. Юрій Витанович
Член Проводу — д-р Богдан Бурачинський
Лікар змагань — д-р Володимир Гук

ВИСЛІДИ ПЛАВАЦЬКИХ ПЕРШОСТЕЙ УСЦАК 1970 Р.

(Союзівка, 5-го і 6-го вересня 1970 року)

ДІВЧАТА 5-8 РОКІВ (поза конкуренцією)

25 м. довільним

1. Христина Бедрій — 27.1
2. Андрея Галасій — 35.2

ДІВЧАТА 8-10 РОКІВ

25 м. довільним

1. Марія Рейнарович, Пласт — Чикаґо — 21.2
2. Надя Слиж, „Чорноморська Січ" — 22.1
3. Роксана Бедрій, Союзівка — 22.2
4. Дарія Делосендро, Союзівка — 24.0
5. Христина Бедрій, Союзівка — 25.2
6. Ксеня Мокрівська, Пласт — 28.0

ДІВЧАТА 11-12 РОКІВ

25 м. довільним

1. Христина Терпак, Союзівка — 17.5
2. Юлія Палюх, Союзівка — 17.8
3. Марія Кучинська, „Чорноморська Січ" — 18.6
4. Марта Голюка, УСК — Ню Йорк — 21.0
5. Роксана Бедрій, Союзівка — 22.5
6. Надія Кічула, „Тризуб" — 22.8

ЮНАЧКИ 13-14 РОКІВ

50 м. довільним

1. Ілена Почтар, „Чорноморська Січ" — 39.4
2. Рома Цьолко, КЛК — Ню Йорк — 41.5
3. Розалія Чапля, „Чорноморська Січ" — 44.7
4. Мар'яна Волинець, Пласт — Чикаґо — 47.1
5. Люба Кобрин, КЛК — Боффало — 54.0

ЮНАЧКИ 15-17 РОКІВ

50 м. довільним

1. Дарія Терпак, Союзівка — 40.6
2. Діяна Целевич, Пласт — Чикаґо — 40.6
3. Рома Стецьків, КЛК — Боффало — 47.2
4. Ліза Шрамель, КЛК — Боффало — 49.3
5. Зірка Чмола, КЛК — Боффало — 53.2

50 м. грудним

1. Дарія Терпак, Союзівка — 48.0
2. Ілена Почтар, „Чорноморська Січ" — 48.7
3. Ліза Шрамель, КЛК — Боффало — 52.7
4. Рома Стецьків, КЛК — Боффало — 55.7
5. Маруся Шишка, КЛК — Боффало — 1:00.8

ХЛОПЦІ 8-10 РОКІВ

25 м. довільним

1. Давид Делосендро, Союзівка — 18.5
2. Данило Почтар, „Чорноморська Січ" — 22.0
3. Рома Делосендро, Союзівка — 22.3
4. Олександер Салевич, Пласт — Пассейк — 22.5
5. Адріян Кічула, „Тризуб" — 25.0
6. Юрій Харук, Пласт — Чикаґо — 40.1

ХЛОПЦІ 11-12 РОКІВ

25 м. довільним

Перший заплив:

1. Олександер Рейнарович, Пласт — Чикаґо — 18.5
2. Орест Бедрій, Союзівка — 19.8
3. Мирон Потежний, „Чорноморська Січ" — 22.5
4. Андрій Кобрин, КЛК — Боффало — 21.4

Другий заплив:

1. Нестор Паславський, „Чорноморська Січ" — 17.0
2. Віктор Лапичак, „Чорноморська Січ" — 21.2
3. Евген Голюка, УСК — Ню Йорк — 22.5

Фінал:

1. Нестор Паславський, „Чорноморська Січ" — 17.2
2. Орест Бедрій, Союзівка — 20.2
3. Олександер Рейнарович, Пласт — Чикаґо — 20.8
4. Евген Голюка, УСК — Ню Йорк — 22.5

ЮНАКИ 13-14 РОКІВ

50 м. довільним

1. Андрій Слиж, „Чорноморська Січ" — 33.2
2. Павло Терпак, Союзівка — 35.6
3. Олександер Куріца, Пласт — Чикаґо — 53.2

50 м. грудним

1. Андрій Слиж, „Чорноморська Січ" — 42.8
2. Павло Терпак, Союзівка — 51.2
3. Степан Шишка, КЛК — Боффало — 1:00.2

ЮНАКИ 15-17 РОКІВ

50 м. довільним

Перший заплив:

1. Михайло Терпак, Союзівка — 30.0
2. Роман Ткачук, Пласт — Чикаґо — 32.0
3. Данило Криницький, КЛК — Боффало — 32.5
4. Андрій Струтинський, Пласт — Чикаґо — 37.0
5. Нестор Цибрівський, Пласт — Ню Гейвен — 38.3
6. Юрій Куріца, Пласт — Чикаґо — 41.1

Другий заплив:

1. Юрій Прончик, УССКА — Філядельфія — 31.1
2. Борис Шарван, КЛК — Боффало — 33.5
3. Андрій Стецьків, КЛК — Боффало — 34.5
4. Мирон Салдит, КЛК — Боффало — 34.8
5. Зенон Кобрин, КЛК — Боффало — 35.0
6. Роман Коновка, КЛК — Боффало — 41.8

Фінал:

1. Михайло Терпак, Союзівка — 30.4
2. Юрій Прончик, УССКА — Філядельфія — 30.6
3. Данило Криницький, КЛК — Боффало — 32.4
4. Роман Ткачук, Пласт — Чикаґо — 33.5
5. Борис Шарван, КЛК — Боффало — 34.3
6. Андрій Стецьків, КЛК — Боффало — 34.8

50 м. грудним

1. Данило Криницький, КЛК — Боффало — 39.0
2. Андрій Струтинський, Пласт — Чикаґо — 41.7
3. Орест Лебедь, „Чорноморська Січ" — 42.0
4. Мирон Салдит, КЛК — Боффало — 57.3
5. Юрій Куріца, Пласт — Чикаґо здискваліфікований

100 м. змінним

1. Андрій Слиж, „Чорноморська Січ" — 1:22.5
2. Данило Криницький, КЛК — Боффало — 1:23.9
3. Орест Лебедь, „Чорноморська Січ" — 1:23.4
4. Роман Ткачук, Пласт — Чикаґо — 1:34.1

ЧОЛОВІКИ

100 м. довільним

1. Юрій Прончик, УССКА — Філядельфія — 1:10.9
2. Юрко Шабан, Пласт — Чикаґо — 1:11.6
3. Олексій Ценко, УССКА — Філядельфія — 1:15.1
4. Тома Рачинський, УССКА — Філядельфія — 1:25.8

50 м. метеликом

1. Михайло Терпак, Союзівка — 35.4
2. Орест Лебедь, „Чорноморська Січ" — 36.7
3. Олексій Ценко, УССКА — Філядельфія — 39.8

Гінці 4 × 50 м. змінним

1. КЛК — Боффало в складі: Зенон Кобрин, Данило Криницький, Гриць Дзюба і Борис Шарван — 2:43.3
2. УССКА — Філядельфія — здискваліфіковані
3. „Чорноморська Січ" — здискваліфіковані

Гінці 4 × 50 м. довільним

1. УССКА — Філядельфія в складі: Олексій Ценко, Тома Рачинський Нестор Сендзік і Юрій Прончик — 2:08.2
2. Пласт — Чикаґо в складі: Роман Ткачук, Андрій Струтинський, О. Стефанюк і Юрій Шабан — 2:11.3
3. „Чорноморська Січ" в складі: Андрій Федів, Нестор Паславський, Орест Лебедь і Андрій Слиж — 2:18.2
4. КЛК — Боффало в складі: Мирон Салдит, Андрій Стецьків, Борис Шарван і Данило Криницький — 2:22.3

ЗАГАЛЬНЕ КЛЮБОВЕ ТОЧКУВАННЯ:

1.	Союзівка	44 точки
2.	„Чорноморська Січ"	43 "
3.	КЛК — Боффало	22 "
	Пласт — Чикаґо	22 "
	УССКА — Філядельфія	22 "
6.	КЛК — Ню Йорк	3 "
7.	УСК — Ню Йорк	0 "
	„Тризуб" — Філядельфія	0 "

ПРОВІД ПЛАВАЦЬКИХ ЗМАГАНЬ УСЦАК

Провідник змагань — Ярослав Рубель,
головний суддя — Юрій Граб,
секретар — Михайло Лебедь,
стартер — інж. Роман Гавриляк

ТЕНІСОВИЙ ТУРНІР У ПОДВІЙНІЙ ГРІ НА СОЮЗІВЦІ

В суботу і неділю, 19-го і 20-го вересня відбудеться на Союзівці в Кергонксон, Н. Й. тенісовий турнір у подвійній та мішаній грі в конкуренціях чоловіків, юнаків та мішаних пар. Переможці цього турніру одержать чаші, що їх уфундувала Союзівка.

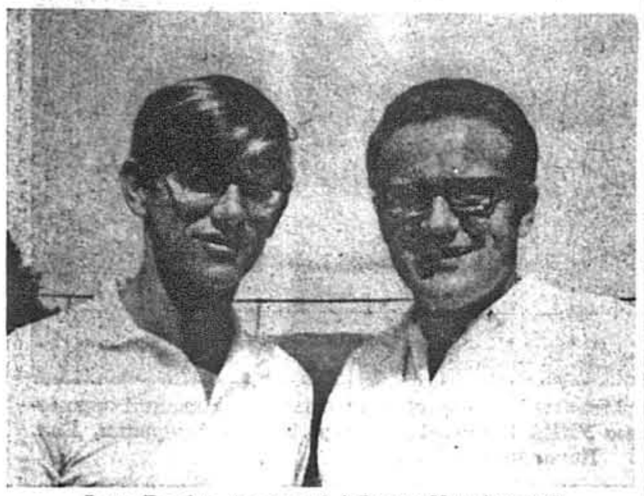
Реєстрація учасників і льосування гор визначені на суботу, 19-го вересня, годину 9-ту ранком, а пів години пізніше почнеться вже турнір. Вписове учасників по $2.00 від особи. Господарем цього турніру є тенісова ланка Карпатського Лещетарського Клюбу з Ню Йорку.

ТЕНІСОВІ ЗМАГАННЯ ЗА ЧАШУ Д-РА Я. РОЖАНКОВСЬКОГО

В програмі Осінньої Зустрічі Карпатського Лещетарського Клюбу і Товариства Українських Інженерів, яка відбудеться 3-го і 4-го жовтня на Союзівці, будуть влаштовані теж тенісові змагання КЛК за чашу д-ра Ярослава Рожанковського. Про Зустріч і тенісовий турнір в її програмі будуть подані точніші інформації в платних оголошеннях „Свободи".

ФОТОМОНТАЖ З ТЕНІСОВИХ І ПЛАВАЦЬКИХ ПЕРШОСТЕЙ УСЦАК НА СОЮЗІВЦІ

ФІНАЛІСТИ ТЕНІСОВИХ ПЕРШОСТЕЙ УСЦАК

Іван Дурбак (першун) і Зенон Матківський

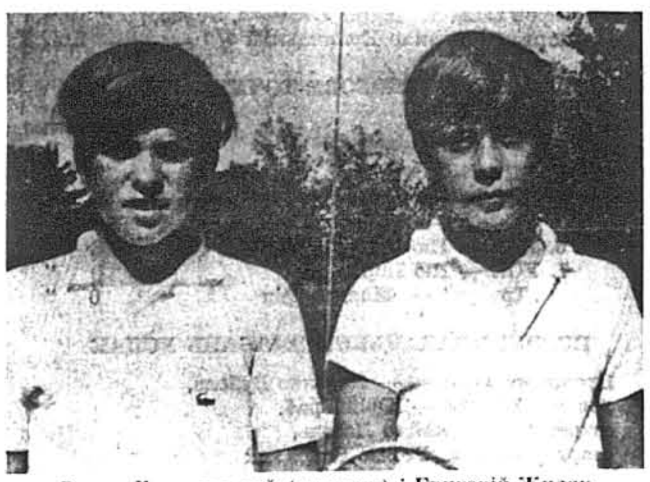
Євгенія Білянська і Філіс Король (першун)

Богдан Стопницький (першун) і Віктор Герлинський

Роман Ракочий мол. і Олександер Палюх (першун)

Роман Купчинський (першун) і Григорій Жидяк

Юрій Фалинський (першун і Олег Галушка

ПЕРЕМОЖЦІ ТЕНІСОВИХ ПЕРШОСТЕЙ ОДЕРЖУЮТЬ ЧАШІ І ГРАМОТИ

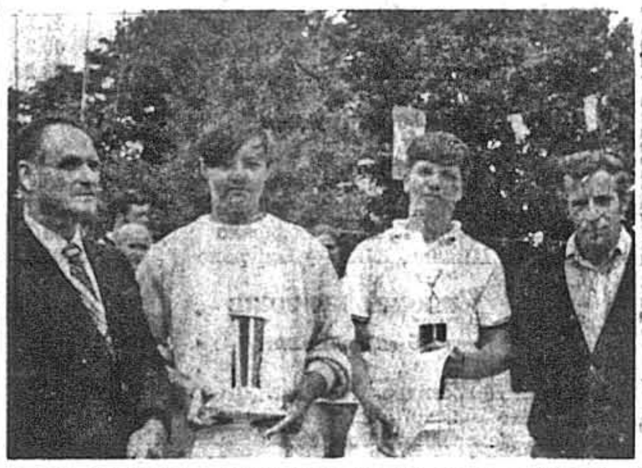
Іван Дурбак від Йосипа Лисогора

Філіс Король і Євгенія Білянська від Данила Слободяна і Марії Душник

Богдан Стопницький від проф. Івана Телюка і Йосипа Лисогора

Олег Галушка і Юрій Фалинський від д-ра Михайла Снігуровича і ред. Зенона Снилика

Григорій Жидяк і Роман Купчинський від інж. Володимира Кіліми і Ярослава Рубля

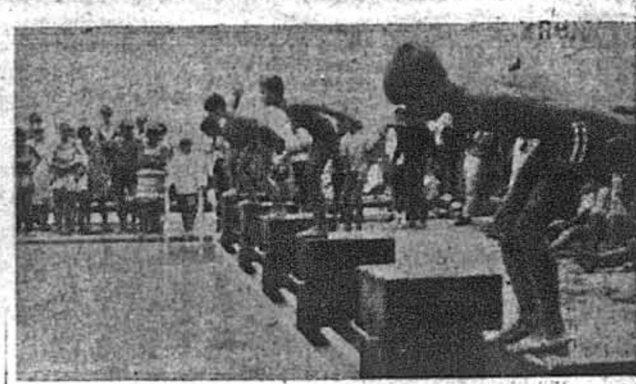
Анетка Харук (першун) і Діяна Целевич

Фіналісти тенісових першостей перед церемонією вручення їм чаш УНСоюзу, Союзівки, „Свободи" та „Українського Тижневика" і грамот Української Спортової Централі Америки і Канади

Стартер інж. Роман Гавриляк випускає на змаг пострілом пістолі молодих плаваків

Плаваки на старті: на місця... готові...

ПЕРЕМОЖЦІ ПЛАВАЦЬКИХ ПЕРШОСТЕЙ ОДЕРЖУЮТЬ МЕДАЛІ І ГРАМОТИ

Дружина Союзівки, першун в клюбовому точкуванні, в товаристві Ярослава Рубля (зліва) і проф. Івана Телюка (справа)

Дружина „Чорноморської Січі" відзначена другою нагородою в клюбовому точкуванні в товаристві Ярослава Рубля, і Марії Душник

Роман Галушка одержує чашу від Марії Душник за найкращу спортову поставу серед учасників першостей

Група переможців плавацьких змагань на сцені „Веселки" на Союзівці

Інж. Богдан Рак, керівник тенісових змагань, Йосип Лисогір, гол. предсідник УНСоюзу, та голова КЛК Ню Йорк Ярослав Рубель, керівник плавацьких змагань

Світлив В. Сохан

Мюнхен в справі Патріярхату УКЦеркви

Користаючи з хвилевого побуту в Мюнхені голови Краєвої Канадійської Ради за здійснення Патріярхату УКЦеркви д-ра М. Марунчака, місцеве Товариство за патріярхальний устрій УКЦеркви запросило гостя з Вінніпеґу з окремою доповіддю на день 31 липня. В тому ж дні в Домі Науки зібрався провід і членство згаданого товариства враз з українською мюнхенською громадою, щоб вислухати думки про дальшу акцію в справі патріярхату Української Католицької Церкви.

Після доповіді відбулась ширша дискусія, яку попередили численні запити до доповідача, на які він давав вичерпні відповіді. В доповіді та запитах забирали слово: д-р Я. Заяць, д-р О. Вінтоняк, інж. Швець, ред. М. Добрянський, інж. Гаєнко, інж. Д. Андрієвський, П. Шарко, Михайлина Фідик, ректор В. Янів та інші.

Як доповідач так дискутанти заступали думку, що українська спільнота у вільному світі повинна і зобов'язана в дальшому добиватися повного здійснення Патріярхату УКЦеркви. Акція ця повинна проходити в цілій ширині нашої спільноти. В акції наголошувати релігійні потреби УКЦеркви, а поборювати всі ті політичні аргументи, які висувають вороги патріярхату.

В доповіді та дискусії деклярововано довір'я ієрархії УКЦ на чолі з Блаженнішим Йосифом. Є сили, які хотіли б це довір'я послабити. Там теж наголошено, що Патріярх та Патріярший Синод — це керівні чинники Помісної УКЦеркви. Приявні висловили свою беззастережну поміч в реалізуванні цих інституцій та потрібну фінансову для них поміч.

Наради відкрив голова Т-ва д-р Я. Малиняк, який представив канадійського гостя. Дискусією провадив ред. Михайло Добрянський, секретар Т-ва. На цьому зібранні теж роздано приявним доповідь Мати Марії Дольницької, ЧСВВ, з Асторії, Лонґ Айленд, ЗСА, яку авторка виголосила у Філядельфії п.з. „В журбі за будуче Української Католицької Церкви" на сходинах місцевих відділів Товариства за Патріярхальний Устрій Української Католицької Церкви. Технічно оформив доповідь ред. М. Добрянський. Живе та друковане слово себе повністю доповняли.

(Гр.)

ІЗРАЇЛЬ ДІСТАВАТИМЕ від ЗСА внедовзі відновлену економічну допомогу — заявив державний секретар Віллям Роджерс. В останніх 5-ох роках Америка не давала Ізраїлеві такої допомоги, бо сам Ізраїль її не просив, але значно збільшені видатки Ізраїлю на військові цілі погіршили його господарську ситуацію.

В Нюарку виставлять „Невольника" за Т. Шевченком

Сцена з „Невольника" у виконанні Українського Оперово-Драматичного Ансамблю в Ню Йорку.

Нюарк, Н. Дж. — Після двох успішних вистав у Ню Йорку і на Бруклині відомої історичної п'єси Марка Кропивницького „Невольник", за поемою Тараса Шевченка, Український Оперно-Драматичний Ансамбль прибуде в неділю 20-го вересня до Нюарку, щоб показати цей видатний твір української драматургії на сцені в „Ірвінгтон гай скул", о 5-ій г. по полудні. Режисер „Невольника", актор-корифей Т. Федорович, кол. актор Українського Драматичного Театру в Харкові, ставить цю виставу в широкому плані, з використанням музики М. Кропивницького і М. Лисенка, для „Невольника" написаної, багатьох сольових і хорових номерів; в масових сценах бере участь Мішаний і Мужеський хор. Ансамблю, диригує камерною оркестрою музичний керівник Ансамблю інж. Р. Степаняк. Ролю старого запорожця виконує Т. Федорович, Ярини — оперова співачка Тамара Лихолай, козака Степана — молодий актор М. Яблонський, запорожця Неплюя — соліст Л. Рейнарович, Оксани — М. Дубровська з Львівської Драматичної Студії, бандуриста — Б. Крушельницький мол. та ін. Сценічне оформлення „Невольника" виконав М. Яблонський, концертмайстри Т. Левицький і В. Босий. Дія п'єси відбувається в Україні і в Туреччині, а в кінці знову переноситься в Україну козацьких часів.

СОВЄТИ ВИСЛАЛИ в сторону Місяця в минулу суботу повітряний корабель „Луну 16" з завданням окружувати Місяць і висилати на Землю свої спостереження. Ні відомо, чи „Луна 16" має осісти на поверхні Місяця, як це зробила в 1966 р. „Луна 9". Совєти проголосили були, що вони не мають в пляні вислати на Місяць своїх „космонавтів".

Дрогобичани відбули свій III З'їзд на Союзівці

(Закінчення зі стор. 1-ої)

Куйдич подав склад нової управи: голова — інж. В. Осередчук, заст. голови — дир. Ст. Спринський, II-ий заст. гол. Я. Ціханська, III-ій заст. голови Ст. Гавриш, секретар — Ст. Кобільник, заст. секретаря — М. Курчак, скарбник — В. Колінко. Члени: М. і Ст. Синейко, М. Кривокульська, мгр. В. Черевко, Р. Лазор, Є. Гутович і В. Дуб. Контрольна Комісія: М. Білас, О. Лазор, Ст. Луцишин і д-р І. Куйдич. Ред. Комісію затверджено у складі: д-р Л. Луців — голова, ред. В. Верган — заст. голови і техн. редактор, О. Терлецька, о. д-р О. Купранець, мгр. А. Гладилович, інж. А. Сольчаник, мгр. І. Скочиляс, мгр. І. Витвицький й І. Дурбак.

З'їзд вислав привіт Їх Блаженству, Верх. Архиєпископові, Кард. Й. Сліпому.

Голова Резолюційної Комісії, ред. В. Верган прочитав низку резолюцій, які були прийняті разом з низкою пропозицій. Після того голова Центрального Комітету інж. Осередчук закрив з'їзд подякою для предсідника з'їзду, господарів Союзівки, дир. В. Кваса і Д. Слободяна, та провів молитву. Вкінці відспівано „Не пора".

Під час бенкету пані зібрали 860 дол.. Приявних було понад 200 дорослих і 21 дітей. На закінчення з'їзду відбулася спільна знимка.

КРЕДИТІВКА - МІЛЬЙОНЕР У АВСТРАЛІЇ

Мельбурн.—На одинадцятому році свого існування кредитова кооператива „Дністер" у Мельбурні осягнула одного мільйона вкладів. Із 7 тис. долярів вкладів у 1960 році „Дністер" дійшов тепер до понад одного мільйона дол. Кредитівка об'єднує 1068 членів з-поміж українців у Вікторії та має 1440 вкладчиків. Дирекція банку провадить позитивну політику відносно українських Рідних Шкіл, даючи на їх розбудову певний відсоток і привчаючи дітей до ощаджень. Кредитівка має власний гарний дім в Ессендоні, про що інформувала „Вільна Думка" ч. 28-1970 із Сіднею.

ОДНОРІЧНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ КУРС У ТОРОНТІ

На світлині учасники першого триместру. Сидять зліва: д-р Богдан Стебельський, мгр Ярослава Зорич, проф. Зенон Зелений, дир. Василь Волицький і проф. Дмитро Козій; другий ряд, стоять пані: Рудик Надія, Вахуткевич Степанія, Романюк Степанія, Сенишин Катря, п-на Бурій Уляна, п-і Салманів Марія, п-на Торошенко Мотря Оксана, п-і Бродгер Дарія і п-на Гринь Галина; третій ряд: Женчук Василь, Сухий Богдан, Лядвіґ Іван, Лавринович Володимир, Маречко Юрій, Фіголь Богдан і Бендюга Волод.

20 червня 1970 р. закінчився в Торонті перший триместер Однорічного Педагогічного Курсу, що його організував Координаційний Шкільний Осередок для підготови рідношкільних учителів.

Зголосилося на курс 20 кандидатів, що оформили свої справи вимаганими документами. Між учасниками було 11 жінок і 8 чоловіків звичайних слухачів і один вільний слухач. За освітою 19 канидадіт (-ок) мали середню, один вищу освіту. З Торонта учасників було 18; з-поза Торонта 2. П'ять кандидатів, які зголосилися на курс телефонічно, на виклади не явилися.

Приміщення для курсу безкоштовно відступив Парохіяльний Уряд церкви св. Миколая в будинку своєї підопічної школи при вул. Белвудс, ч. 4.

Обов'язки директора прийняв мгр. Василь Волицький. На викладачів окремих дисциплін запрошено 8 досвідчених педагогів. У звітному часі на курсі працювали: мгр Ярослава Зорич — педагогіка; проф. Дмитро Козій — психологія і д-р Богдан Стебельський — історія виховання.

Учасники відвідували лекції пильно і виявили поважне заінтересування тематичними питаннями викладів. Лекції відбувалися кожної суботи по полудні, по дві 55-хвилинні години. Всіх лекцій в першому триместрі було 31: з педагогіки 11, психології 10 і 10 з історії виховання.

Деякі труднощі виникали у фінансуванні курсу. В цій справі Управа курсу звернулася за допомогою до Управи Відділу КУК, Торонто.

Другий триместер почнеться 12 вересня 1970. Виклади, як і в першому триместрі, відбуватимуться в приміщенні цієї самої школи від 5-ої по полудні до год. 7-ої вечором. З нових дисциплін заплановані виклади з методики: з української мови і літератури; історії і географії України, загальної методики та з ділянки шкільної адміністрації і гігієни. Завершенням викладів будуть практичні лекції і кінцеві іспити в третьому триместрі.

ВВ.

Успіхи нашої молоді

Діти це — гордість родичів і до таких дітей належать Василь і Євген, сини Стефана і Анни Мухів з Аллентавну, Па.

Наша молодь своїми талантами та витривалою працею здобуває признання серед української громади і серед американців.

До такої молоді належать два брати Василь і Євген Мухи. Ще як малі хлопці вони були прив'язані до всього, що наше, як до української церкви і рідної мови. Обидва належали до осередку СУМА, де завсіди були першими на сходинах. В школі відзначалися своєю пильністю і належали до кращих студентів.

Тепер Василь закінчив з відзначенням Вілянова Університет, де одержав бакаляра наук, і щоб не марнувати часу, негайно розпочав студії для одержання ступеня маґістра, щоб бути інженером.

Молодший його брат Євген закінчив з відзначенням гайскул., 2 роки коледжу і добровільно вступив до летунства, і відбувши призначений вишкіл, переїхав до Сіятелю у Вашинґтонському стейті для спеціяльної служби, де вже одержав ступінь саржанта і два відзначення за зразкову поведінку і відвагу під час вправ.

І Василь і Євген є членами 147 Відділу УНСоюзу, де їхній батько є головою. Батько є культурно - освітнім референтом Відділу УККА Лігайвелійської Округи і заступником голови 20 відділу ООЧСУ, а мати Анна є секретаркою О Ж ОЧСУ в Аллентавні.

Василь і Євген були працівниками на „Союзівці" під час літніх сезонів в роках 1968-69. Слід відмітити і те, що обидва юнаки не соромляться своєї рідної мови і де б не було говорять лише по-українськи.

Радіємо успіхами Василя і Євгена і бажаємо їм якнайкращих успіхів здобути диплом інженера і ранґу військового старшини.

А. Г.

ШКОЛА УКРАЇНОЗНАВСТВА В ЧИКАҐО

Чикаґо. — Школа Українознавства при катедрі св. Николая і церкві св. Володимира і Ольги розпочинає свою працю в суботу 12 вересня, о год. 8-ій ранку — Богослуженнями, після чого діти, вчителі і батьки прийдуть до шкільного приміщення. Управа Школи Українознавства в Чикаґо кинула гасло: „Ні одна дитина не сміє бути поза рідною українською школою!" Провадяться вписи нових учнів до передшкілля, до першої кляси, „до англомовних і інших кляс, якщо вони не були учнями нашої школи в минулім році", сказано в тижневику „Нова Зоря" з 6-го вересня. Навчання рідної релігії українською мовою для дітей, які ходять до американських публічних шкіл, відбуватиметься кожної суботи від 9-ої до 9:45 ранку.

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила!

КАТАЛОГ

КНИЖОК КНИГАРНІ „СВОБОДА"

Андерсен Г. К.: ПОПЕЛЮШКА, ілюстр. казка	$ 0.50
Бабій Т.: ПОВСТАНЦІ — поема	1.75
Барка В.: РАЙ — роман, стор. 310	3.00
Біловус Анастазія Г.: Катруся. Оповідання з давньої минувшини	0.80
Безушко В.: Богдан Лепкий	0.50
Врик О. С.: УКРАЇНСЬКО-ЖИДІВСЬКІ ВЗАЄМОВІДНОСИНИ	4.00
Борецький М.: ЛЮБІТЬ УКРАЇНУ — альбом, опр.	12.50
Буракевець Ю.: ВИНОГРАДНИК — поезії	3.00
Василева О.: ЖИТЕЙСЬКЕ МОРЕ	2.00
Верфель Франц: ПІСНЯ ПРО ВЕРНАДЕТУ	4.00
Верховинець М.: ІДЕШ, БРАТЕ МІЙ. Думки і враження	0.75
Волицький В.: ДЕЩО ПРО РОГАТИН І ПРО РОГАТИНСЬКУ ПРИВАТНУ УКРАЇНСЬКУ ГІМНАЗІЮ	2.00
Височенко А.: СССР БЕЗ МАСКИ — нариси	1.50
Витанович І.: КОСТЬ ПАНКІВСЬКИЙ, ідеаліст громадської праці	1.00
Ворд В.: 5 ІДЕЙ, ЯКІ ЗМІНЮЮТЬ СВІТ	3.00
Войковський, о. М.: ШЛЯХАМИ НАШИХ ПРОЧАН. Проповіді про чудотворні ікони Божої Матері	3.00
Винниченко В.: Між двох сил, драма на 4 дії	0.60
Галан В.: БАТЕРІЯ СМЕРТИ	5.00
Грицак П.: ГАЛИЦЬКО-ВОЛИНСЬКА ДЕРЖАВА — оправлене	3.30
брошуроване	2.50
Данько М.: СССР В'ЯЗНИЦЯ НАРОДІВ — наукова розвідка	0.50
Данилюк М.: ЗАПИСКИ ПОВСТАНЦЯ	3.50
Дашкевич Р.: АРТИЛЕРІЯ БРИГАДИ СС В БОРОТЬБІ ЗА КИЇВСЬКІ ЗОЛОТІ ВОРОТА	3.00
Доманицький В.: НАЦІОНАЛЬНА РОЛЯ ГЕТЬМАНА МАЗЕПИ	2.00
201 УКРАЇНСЬКИХ НАРОДНИХ ПІСЕНЬ	1.50
Діброва О. Г.: ГАМИ ДАЛЕЧИНИ — поезії	1.00
Діброва О. Г.: ПОДОРОЖ У СВІТ	1.00
Діма: МИТЬ — збірка поезій	0.50
Дончук З.: ЧОРНІ ДНІ	0.75
Дончук З.: ЧЕРЕЗ РІЧКУ	0.75
Драган А.: Український Народний Союз у минулому і сучасному	1.00
Дудко Ф.: ВІЙНА, роман	1.00
Дудко Ф.: ЧОРТОРИЙ, оповідання	1.00
Дудко Ф.: ВЕЛИКИЙ ГЕТЬМАН, іст. оповідання	1.50

Замовлення і належність (ЧЕКИ або ПОШТОВІ ПЕРЕКАЗИ) слати на адресу:

SVOBODA
81-83 Grand Street Jersey City, N.J. 07303

ТАРЗАН, Ч. 6429. Тарзан з'ясовує ситуацію сотникові Дикому Котові

Гелікоптер залишив оселю дунів, Тарзане, але коли треба перевезти медсестру Наомі, то я можу завернути його назад через своє радіо для надзвичайної потреби.

Маємо, сотнику Дикий Коте, делікатну ситуацію! Доктор Доміні думає, що тільки операція хребетного стовпа може врятувати її... але вождь Меду і Момбаі кажуть, що вони зроблять її ноги знову сильними без операції!

Хай медсестра Наомі радше довіряє Меду! Я бачив, що він і його лікуючі мужі вчинили для хворих дунів! Меду дістав чудові ліки, які роблять чудеса!